

Belgische kunst uit 1945-1975 in het Maurice Verbaet Art Centrum

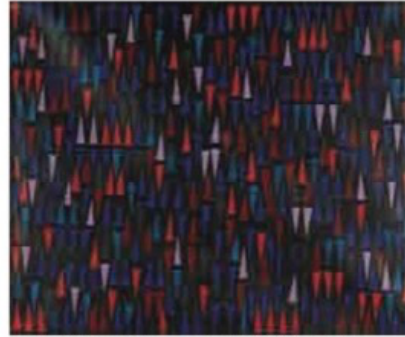
'EEN KLEIN GUGGENHEIM'

Maurice Verbaet (°1951) is een gepensioneerd ondernemer in verzekeringen en een enthousiast en dynamisch kunstverzamelaar. De verzameling die hij eerst alleen, en sinds 1989 met zijn vrouw Caroline opbouwde, werd in 2012 getoond in het museum van Elsene. Ook een groot aantal bruiklenen van de tentoonstelling 'Modernisme' in het Museum van Gent in 2013 waren afkomstig uit zijn verzameling. Recent besloot hij echter om het roer om te gooien, alle werk van voor 1945 te verkopen, en zijn "niet oneindige" middelen in te zetten om een té weinig gewaardeerde periode uit onze kunstgeschiedenis te promoten: de jaren 1945-1975.

Marc HOLTHOF

Met dat doel opent Verbaet nu in het voormalig gebouw van de Antwerpse Waterwerken het mvAc of Maurice Verbaet art center. In het fraaie gebouw uit de vroege jaren zestig neemt het mvAc het gelijkvloers, een deel van de kelder-verdieping en de 8ste étage in. Voorlopig, want Verbaet droomt al van uitbreidingen! Er werken nu elf mensen in vaste dienst. Samen met een depot in Berchem vormt het mvAc een privé-instituut met bijna museale ambities. En met voorzieningen om kunstwerken te conserveren die, zo stelt Verbaet, op het niveau staan van museum Boijmans in Rotterdam.

Het mvAc herbergt een (verkoops)galerie waar nu werk van de Franse kunstenaar Pierre Cécile te zien is, én een museaal deel waar de tentoonstelling 'Connexions One' loopt. Het is het eerste deel in een reeks over Belgische kunstenaars uit de periode 1945-1975. Later volgen er nog meer afleveringen, onder meer ook met confrontaties

Paul Van Hoeydonck, 'Composition n 2', 1957, olie op doek, 85 x 100 cm, c&mvC

met buitenlandse kunstenaars. Op de 8ste verdieping komt er een conferentiecentrum en worden ruimtes ingericht waar het werk van twee met Verbaet bevriende Franse kunstenaars: Pierre Cécile en wijlen Jean Rustin zal te bewonderen zijn. Maar dat is nog toekomstmuziek, evenals de herinrichting van het dakterras met een schitterend zicht op Antwerpen.

ZWART GAT

1945-1975 is de grote periode van de heropbouw en economische bloei na de tweede wereldoorlog, maar het is ook een zwart gat in onze kunstgeschiedenis, zo stelt Maurice Verbaet. Terwijl kunst van voor of ná die periode veel toeschouwers trekt (en hoge prijzen op veilingen), komt er zo goed als niemand voor een tentoonstelling met werk van René Guiette of Vic Gentils. Jonge mensen kennen dit werk niet meer.

Verbaet wil daaraan verhelpen met een eerste tentoonstelling met werk van een veertigtal kunstenaars uit deze periode, van Pierre Alechinsky tot Maurice Wyckaert, van Vic Gentils tot Mare Verstockt. Zo toont Verbaet 'De Grote Wandeling', het meesterwerk van René Guiette dat in het door Le Corbusier gebouwde huis van de kunstenaar in Wilrijk hing. En naast werk van grootheden als Jef Verheyen, Pol Bury, Jan Cox, Walter Leblanc of Serge Vandercam toont hij ook mooi werk van vrij onbekende namen. Zo een abstract werk van Charles Drybergh of gifgroen

reliëfwerk van André Bogaert. Opvallend is de kwaliteit en de frisse manier waarop de werken gepresenteerd worden – onder meer samen met affiches van Guy Peellaert.

HUGO CLAUS

In de kelderverdieping, waar de zaaltjes een beetje aan de kleine kant zijn, is er nog meer fraais te vinden. Zo het 'Herbarium' van Hugo Claus uit 1949, gemaakt voor zijn vriendin Ellie Overzier. Het is een sleutelwerk van Claus, geïnspireerd door Cobra in een perfecte symbiose van tekst en beeld. Het was niet te zien op de recente overzichtstentoonstelling in Oostende. Omdat het afkomstig is van Thomas Claus, vertelt Verbaet, Claus' zoon die niet overeenkomt met Claus' laatste echtgenote Veerle. Heel wat werk van de kunstenaars uit deze periode zit nog bij de families. Maar er gebeurt vaak niets mee, mede omwille van familievetes en erfeniskwesties, vertelt hij. Ook design en strips ontbreken niet in de ten-

toonstelling, er is zelfs een melkmachine te zien vervaardigd door FN in Herstal. De keuze van de werken is eigenzinnig en met opzet niet volledig (geen Roger Raveel bijvoorbeeld). In de bijhorende catalogus wordt een Frans cultuurminister ter hulp geroepen: 'Een niet gesubsidieerde privéstichting heeft volledig het recht om een heel eigen karakter te hebben, dat wil zeggen de smaak te weerspiegelen van haar oprichters!' Wie het mvAc bezoekt, duikt onder in de jaren vijftig en zestig waarvan het gebouw evenzeer als de kunstwerken getuigt. Een catalogoog van 400 bladzijden begeleidt de tentoonstelling. Maurice Verbaet werkt al aan een tentoonstelling over Paul Van Hoeydonck en aan één over Jean Rustin, die er in 2017 aan komt, maar ook aan het maken van films over de kunstenaars uit de periode. En van de fraaie traphal achteraan het gebouw wil hij graag een "klein Guggenheim" maken.

mvAc, het Maurice Verbaet Art Centrum, Mechelsesteenweg 64A, Antwerpen (vlak bij de Nationale Bank). Open do-za van 13-18 u. en elke eerste zo van de maand. www.verbaet.com